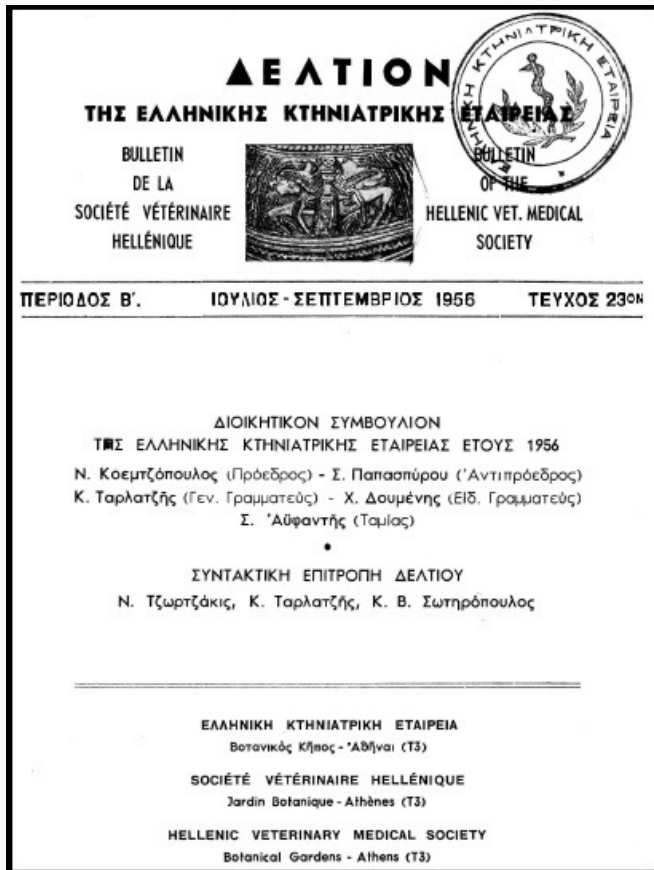

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 7, No 3 (1956)

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1956

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17671](https://doi.org/10.12681/jhvms.17671)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1956). ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1956. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 7(3), 115–120. <https://doi.org/10.12681/jhvms.17671>

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1956

Μετά τὸν Οἰκονομικὸν ἀπολογισμὸν ἄρχεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς, κατὰ τὴν προηγουμένην Γ. Συνέλευσιν, εἰσηγήσεως τοῦ κ. Μ. Βαλλυνδρά «Τὸ κρέας τῶν μολύβων ὡς τροφή τοῦ ἀνθρώπου».

ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ : Ἐν πρώτοις τὸ ζήτημα τοῦτο φαίνεται διαφεύγον τὴν Κνηνιατρικὴν ἄρμοδιότητα ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησης ὅτι τὸ κρέας τοῦτο ὅπως καὶ ὅλα τὰ βρώσιμα κρέατα εἶναι ἐπίσης ἀβλαβές, θρεπτικὸν καὶ ὑγιεινὸν ὅταν πληροῦ τοὺς κανόνας παχύνσεως, καλῆς ὁσμῆς καὶ ἀπαλλαγῆς ἐξ ἀσθeneiῶν αἵτινες καθιστῶσι τοῦτο ἀκατάλληλον. Ἐν συντομίᾳ φρονῶ ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ πεισθῇ ὅπως καταναλώσῃ πρὸς διατροφὴν τοῦ τοιοῦτον κρέας καίτοι πεπεισμένος περὶ τοῦ ἀκινδύνου τῆς χρήσεως καὶ τῆς θρεπτικῆς του ἀξίας· εἶναι ζήτημα ἀηδίας καὶ ἀποστροφῆς ἀδικαιολογήτου, δηλαδὴ ψυχολογικόν. Παρὰ ταῦτα ἡ Πολιορκία τοῦ Μεσολογγίου ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ ἡ πρόσφατος Γερμανοῦταλικὴ κατοχὴ μᾶς ἐδίδαξαν ἐκ νέου τὸ «ἀνάγκη καὶ Θεοὶ πείθονται» μὲ τὰ συναφῆ καὶ γνωστὰ ἀποτελέσματα.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξαναγκασθῇ ἐν καιρῷ εἰρήνης, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ διατρέφεται μὲ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κρέας ; Βεβαίως ὄχι.

Τί πρέπει τότε νὰ γίνῃ ; Ἄς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκθέσω δι' ὀλίγων τὰ κάτωθι συμπεράσματά μου εἰς ἃ κατέληξα μετὰ τὴν στάθμισιν ὅλων τῶν μέσων ἅτινα ἐσκέφθην πρὸς διάδοσιν τῆς ἵπποφαγίας παρ' ἡμῖν. Πιστεύω ὅτι οὔτε ἡ πειθῶ, οὔτε ὁ ἐξαναγκασμὸς, οὔτε ἡ μίμησις οὔτε ἡ ἐξαπάτησις, ἐὰν θέλετε τοῦ κοινοῦ εἶναι ἱκανὰ νὰ διαδώσουν τὴν ἵπποφαγίαν κατὰ τρόπον μόνιμον καὶ ὀριστικὸν ὥστε νὰ γίνῃ ἕξις ἢ ἔστω καὶ ἐποχιακὴ συνήθεια ὅπως π. χ. τὸ χοίρειον κρέας.

Ἐκτὸς τῆς ἀηδίας τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα κατὰ τὴν ἀποφασιστικὴν στιγμὴν πρέπει νὰ κατανικηθῇ καὶ ἡ ἄρνησις τῶν Ἑλληνίδων οἰκοκυρῶν νὰ... μολύνουν τὰ μαγειρικά των σκεύη διὰ τοιοῦτων κρεάτων.

Ἐν καὶ μόνον μέσον εὗρισκω ἀποτελεσματικὸν ἀπολύτως, ἀλλὰ καὶ μακρᾶς πνοῆς. Τὸ νὰ πεισθοῦν δηλονότι αἱ μητέρες, διευθύντριαι οἰκοτροφείων, νηπιαγωγείων καὶ λοιπῶν κοινωφελῶν ἰδρυμάτων περιθάλπόντων τὴν νηπιακὴν ἡλικίαν, νὰ πεισθοῦν λέγω αἱ Ἑλληνίδες αὐταὶ μητέρες νηπιαγωγοὶ κλπ. νὰ προσφέρουν εἰς τὰ ἄθῶα παιδάκια τὴν καλὴν καὶ δεόν-

τως ἠλεγμένην αὐτὴν τροφὴν τὴν ὁποῖαν ἀσφαλῶς καὶ κατὰ τὴν ἐνγλικίωσίν των θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ λαμβάνουν ἄνευ οὐδενὸς ἐνδοιασμοῦ.

Ἡ ἴδρυσις εἰδικῶν συσσιτίων καὶ ἡ ὀργάνωσις ἐν γένει τῆς ἵπποφαγίας τῶν νηπίων δύναται καὶ πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν διοίκησιν καὶ εἰδικῶς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας καὶ Ὑγιεινῆς τοῦ ὁποῖου κατ' εὐτυχῆ συγκυρίαν προΐσταται ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ Ὑπουργός, ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητός μας».

ΖΑΜΠΕΤΑΚΗΣ: Ἡ προπαγάνδα διὰ τὴν διάδοσιν τῆς ἵπποφαγίας πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοὺς ἀθλητὰς εἰς τοὺς ὁποῖους δίδει ζωτικότητα τὸ ἵππειον κρέας καὶ εἰς τὰ σχολεῖα ἀπὸ τοὺς διδασκάλους. Ὁ λαὸς πρέπει νὰ μάθῃ ἀλλὰ γιὰ νὰ τὸ μάθῃ πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὰ παιδιὰ, στὸ Σχολεῖο. Σὲ μᾶς τοὺς μεγάλους εἶναι δύσκολο ἀφοῦ καὶ οἱ νοικοκυρεὲς πιστεύουν ὅτι τὸ κρέας αὐτὸ μολύνει τὰ μαγειρικὰ σκευή.

ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Συμφωνῶ διὰ τὴν ἀνωτέρω προπαγάνδαν εἰς τοὺς Ἀθλητὰς καὶ τὰ Σχολεῖα ἀλλὰ τὴν θεωρῶ δύσκολον. Ἡ προπαγάνδα πρέπει νὰ γίνῃ πρᾶξις διὰ τῶν ἰατρῶν - διαιτολόγων οἱ ὁποῖοι νὰ εἰσαγάγουν εἰς τὴν δίαιταν τῶν ἀσθενῶν τὸ ἵππειον κρέας ὡς ὑγιεινὸν καὶ δυναμωτικόν. Ἐπίσης νὰ δημιουργηθοῦν πρατήρια διὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, εἰς Ἀθήνας, Θεσσαλονίκην, Πάτρας κ.λ.π. χρηματοδοτούμενα ὑπ' αὐτῆς. Τὰ πρατήρια θὰ παρουσιάζουν εὐθηνὸν ἵππειον κρέας μὲ καλὴν ἐμφάνισιν καθαρὰ τεμαχισμένον.

ΜΙΧΑΛΑΣ: Συμφωνῶ μὲ τ' ἀνωτέρω ἀλλὰ φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ νικηθῇ ὁ ψυχολογικὸς παράγων τοῦ ἀγρότου ὅτις δὲν θέλει νὰ θυσιάσῃ τὸ ζῶον του μὲ τὸ ὁποῖον ἔζησε ὅλην τὴν ζωὴν του. Πρέπει ν' ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν.

ΓΑΛΑΝΗΣ: Πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ διὰ τῶν πρατηρίων ὁπότε ὁ κόσμος θὰ συνηθίσῃ τὸ ἵππειον κρέας ὅπως ἐσυνήθισε τοὺς κατεψυγμένους ἰχθεῖς.

ΖΑΜΠΕΤΑΚΗΣ: Πρέπει νὰ τὸ πῆ καὶ ὁ ἰατρὸς ὁπότε χρειάζεται τὸ πρατήριο γιὰ νὰ εὔρη τὸ κρέας καὶ τότε θὰ γίνῃ συνηθία.

ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Φρονῶ ὅτι τὸ πρατήριο θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν προπαγάνδαν καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὅτι θὰ προμηθεύονται κρέας ἵππου οἱ ξένοι καὶ οἱ ἐκ τῶν ἐντοπιῶν διαβίωσαντες εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ τούτους θὰ μιμηθῶσιν οἱ λοιποί. Πάντως ἡ ἴδρυσις πρατηρίου εἶναι ζήτημα δαπάνης καὶ ταύτην δύναται ν' ἀναλάβῃ ἡ Α.Τ.Ε. ἥτις θ' ἀξιοποιήσῃ τ' ἀχρηστευόμενα κτήνη.

ΒΑΛΛΥΝΔΡΑΣ: Ἡ ἄρνησις καταναλώσεως τοῦ ἵππειου κρέατος

δὲν εἶναι θέμα προλήψεως μόνον ἀλλὰ καὶ δυσπιστίας ὡς πρὸς τὴν ποιότητα (ξυνὸ κλπ.). Ὅταν ὁ κόσμος πεισθῇ ὅτι ποιοτικῶς τὸ κρέας εἶναι καλόν, ἄνευ ἐλαττωμάτων τότε ἡ πρόληψις ἢ προκατάληψις καταπίπτει.

Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἵπποφαγίας πρέπει νὰ στραφῶμεν πρὸς τοὺς ἄστους, διότι οἱ ἀγρόναι ἔχουν συνδεθεῖ μετὰ τὰ ζῶα τῶν ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ στραφῶμεν πρὸς τὴν ὑποχρεωτικὴν λήψιν διότι ἔστω καὶ ἂν ἀκόμη τὸ κρέας δίδεται δωρεὰν θὰ δώση λαβὴν εἰς ἀντίδρασιν. Πάντως ἡ προπαγάνδα πρέπει νὰ εἶναι συνεχῆς καὶ πείσμων ὥστε δι' αὐτῆς νὰ παύσῃ ἡ ἀηδία. Νὰ γίνῃ ἐπίσης μιὰ προθίκη εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐκτίθενται ἐκλεκτὰ τεμάχια μετὰ ἄριστον τρόπον.

ΜΑΝΙΑΣ : Συμφωνῶ μετὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἴπποφαγίας ἀλλὰ, τὸ ὅλον θέμα ἔγκειται εἰς τὴν δρᾶσιν.

ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ : Φρονῶ ὅτι πρέπει διὰ τῆς ἐνεργείας μας νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς ὅ,τι ἔγινε εἰς τὰς ἄλλας χώρας, ὅπου, κατ' ἀρχάς τὸ κρέας τῶν ἵπποειδῶν ἦτο τροφὴ τῶν πτωχῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ ἱατροὶ ἐνεστερνίσθησαν τὴν ἀξίαν του καὶ ἤρchiσε αὐξανομένη ἡ κατανάλωσις κατόπιν συστάσεώς των. Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ προσεταιρισθῶμεν τοὺς ἱατροὺς οἵτινες θὰ κάμουν τὴν ἔναρξιν διαφωτίσεως εἰς ὅλον τὸν κόσμον μετὰ τοῦ ὁποίου ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν καὶ ἡ ἀρχὴ εἶναι τὸ ἡμῖς τοῦ παντός. Πρὶν καταφύγωμεν εἰς τὸν τύπον ὁ ὁποῖος θὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀντιρρησιῶν καὶ τῶν ἀγραμμάτων πρέπει νὰ προσεταιρισθῶμεν τοὺς διαιτολόγους οἵτινες θὰ λέγουν εἰς πάντας ὅτι τὸ κρέας τῶν ἵπποειδῶν εἶναι ὑγιεινὸν καὶ θεραπευτικόν καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ τῆς ἰδρύσεως τῶν Κρεοπωλείων Ἰππείου κρέατος.

ΒΑΛΛΥΝΔΡΑΣ : Οἱ Κτηνίατροι θὰ θέσουν τὸ ἔναυσμα διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ καθιέρωσιν τῆς Ἴπποφαγίας ἐν Ἑλλάδι, καὶ πιστεύω ὅτι οἱ κ.κ. ἱατροὶ θὰ τὸ ἐνστερνισθοῦν ὅταν οἱ Κτηνίατροι τοὺς τὸ ἐμπνεύσουν.

Ἐπακολουθεῖ διαλογικὴ συζήτησις εἰς τὴν ὁποίαν λαμβάνουν μέρος πλεῖστοι συνάδελφοι, ὡς πρὸς τὸν προσφορώτερον τρόπον ἐνεργείας πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἀποφασίζεται δὲ κατόπιν, προτάσεως τῶν κ.κ. Γορδάτου καὶ Σταυροπούλου συγκρότησις Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Τζωρτζάκη, Κιάππε καὶ Βαλλυνδρᾶ ἢ ὁποία θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν διαφώτισιν διαφόρων προσωπικοτήτων ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ἴπποφαγίας κατατοπίζουσα ἐν καιρῷ τὴν Ἐταιρείαν ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν της.

Τέλος ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἐταιρείας, Ταξίαρχος κ. Ν. Κομετζόπουλος λαμβάνων τὸν λόγον συνοψίζει ὡς ἑξῆς τὰ συμπεράσματα τῶν γενομένων συζητήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀπεχθείας ἔναντι τοῦ ἵππειου κρέατος πιθανὸν πλὴν τῶν ἀπαριθμηθέντων ἱστορικῶν λόγων νὰ συντελῇ καὶ ἡ ἰδιόζουσα γλοιώδης ὑφή καὶ ἡ ὑποκίτρινος χροιά τοῦ ἵππειου λίπους. Τοῦτο ὀφείλεται ὡς γνωστὸν εἰς τὸ χαμηλὸν σημεῖον τήξεως λόγῳ τῆς μεγάλης περιεκτικότητος εἰς ἐλαΐνην. Ἀντιθέτως ὁμως μὲ τὴν ὄψιν του, τὸ λίπος τοῦτο ἀφαιρούμενον καὶ τηκόμενον καταλλήλως παρέχει ζωϊκὸν ἔλαιον ἐξαιρετικῆς ποιότητος. Εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν ἐκλεκτῶν ἐδεσμάτων καὶ εἰδῶν ζαχαροπλαστικῆς.

Ὡς πρακτικὸν συμπέρασμα τῶν ὡς ἄνω ἐξάγεται ὅτι τὸ ἵππειον κρέας—τοῦλάχιστον εἰς τὰ ἀρχικὰ διαφημιστικὰ ἱποκρεωπωλεῖα—δὲν θὰ πρέπη νὰ ἐκτίθεται ὡς τὸ βόειον, ἤτοι μετὰ τοῦ λίπους καὶ εἰς μεγάλα τεμάχια, ἀλλὰ ἄνευ τούτου καὶ εἰς μικρὰς συσκευασίας.

Ἐτερον σημεῖον εἶναι τὸ ἀφορὸν τὸν εἰς μόνοπλα πληθυσμὸν τῆς χώρας. Ἐχω τὴν γνώμην ὅτι οἱ ἐξ ἐπισήμων πηγῶν ληφθέντες καὶ ἐκτεθέντες ἀριθμοὶ εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μικρότεροι τῶν πραγματικῶν. Τοῦτο συνάγομεν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι κατὰ τὰς ταξινομήσεις παρουσιάζονται εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς ζῶα (κυρίως νεαρά) τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν συμπεριληφθῆ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς Κοινότητος. Δεδομένου ὅθεν ὅτι αἱ ταξινομήσεις ἐπαναλαμβάνονται μόνον κατὰ διετίαν εἰς ἐκάστην περιοχίην, οἱ ἀριθμοὶ οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὸ σύνολον τῶν ἵπποειδῶν τῆς χώρας δι' ἓν ἔτος θὰ πρέπη νὰ εἶναι κατὰ τι μικρότεροι τῶν πραγματικῶν, καθόσον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δὲν ἐγένετο ταξινόμησις εἰς τὸ ἡμῖς περίπου τῆς χώρας.

Πρὸς τούτοις τονίζεται τὸ ζήτημα τῆς ἐλαχίστης εὐαισθησίας τῶν ἵπποειδῶν ἔναντι τῆς φυματιώσεως. Μεταφέρω ἐνταῦθα τοὺς ὑπὸ τοῦ A. Nevot (Contrôle Bacteriologique des Denrées Alimentaires 1947) ἀναφερομένους ἀριθμοὺς οἵτινες ὁμιλοῦσι εὐγλωττότερον παντὸς ἄλλου ἐπιχειρήματος Ὁ A. Nevot λαμβάνει ὡς πρότυπον τὰ ἔτη 1937 - 38 καθ' ὅσον ἀντιπροσωπεύουν ἓν πολλοῖς τὸν μέσον ὄρον τῶν προηγουμένων ἐτῶν. Οὕτω εἰς τὰ σφαγεῖα Παρισίων (La Villette καὶ Abattoir Hippophagique Decroix) παρετηρήθησαν κατὰ τὴν κρεοσκόπησην αἱ κάτωθι περιπτώσεις φυματιώσεως :

1937

La Villette : Βοοειδῆ : 11.653 περιπτώσεις φυματιώσεως ἐπὶ συνόλου 284.071 σφαγίων, ἤτοι μέσος ὄρος 4,10 %.

Decroix : Ἴπποι : 12 περιπτώσεις φυματιώσεως ἐπὶ συνόλου 74, 664 σφαγίων, ἤτοι μέσος ὄρος 0,016 %.

1938

La Villette : Βοοειδῆ : 9.171 περιπτώσεις φυματιώσεως ἐπὶ συνόλου 279.392 σφαγίων ἤτοι μέσος ὄρος 3,28 %.

Decroix : Ἴπποι : 8 περιπτώσεις φυματιώσεως ἐπὶ συνόλου 62.938 σφαγίων, ἤτοι μέσος ὄρος 0,012 %.

Συμπέρασμα : Εἰς τὴν προπολεμικὴν Γαλλίαν τὰ φυματικά βοοειδῆ ἦσαν 256 ἕως 273 φορὰς περισσότερα τῶν φυματικῶν ἵππων. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὴν Ἑλλάδα—γνωστῆς οὔσης τῆς ἐκτάσεως τῆς φυματιώσεως—ἡ διαφορὰ αὕτη εἶναι ἀκόμη μεγαλειτέρα.

Θέλω ἐπίσης νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ καθιέρωσις τῆς ἵπποφαγίας θὰ εἶχε καὶ ἐν ἔμμεσον ἀποτέλεσμα σχετικὸν μὲ τὴν καθ' ὅλα ὑγιεινὴν κτηνῶν καὶ ἀνθρώπων. Ἐννοῶ τὴν ἔγκαιρον διάγνωσιν κατὰ τὴν κρεοσκοπήσιν τῶν μαλιώντων κτηνῶν καὶ ἰδίως τῶν χρονίως πασχόντων, ἅτινα νῦν διαφεύγουν συνήθως τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐλέγχου ἀποτελοῦντα λίαν ἐπικινδύνους κρυφίους φορεῖς, συντελοῦντας εἰς τὴν διαιώνισιν τῆς ἐπαράτου ταύτης νόσου.

Μία τελευταία ἀποψις ὅχι ὀλιγώτερον σημαντικὴ εἶναι ὅτι, γιγνομένης ὀριστικῶς ἀποδεκτῆς τῆς ἵπποφαγίας ὑπὸ τῶν γεωργῶν ἰδίως, θὰ αὐξηθῆ αὐτομάτως ὁ πληθυσμὸς τῶν ἵπποειδῶν, πρὸς ὄφελος τῆς ἀποδόσεως, ἀφ' ἑνός, εἰς γεωργικὰς ἐργασίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς ταύτας σήμερον βοοειδῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐθνικῆς Ἀμύνης τῆς χώρας ἀφ' ἑτέρου, καθόσον θ' ἀνευρίσκονται εὐχερέστερον ἐπὶ τόπου τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς ἐπίταξιν κτήνη ἐν ὄρῳ πολέμου καὶ δὲν θὰ ἐξαρτώμεθα ὡς πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς καλῆς ἐφέσεως τῶν Συμμάχων καὶ τῆς δυνατοῦτος αὐτῶν νὰ ἱκανοποιήσουν τὸ ταχύτερον τὰς ἀνάγκας.

Τὸ πρόγραμμά μας ἐν συντομίᾳ εἶναι :

1) Συνεννόησις μὲ Πρόεδρον τῆς Ἱατρικῆς Ἑταιρείας διὰ κοινὴν συνεδρίασιν αὐτῆς μετὰ τῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας πρὸς ἀνακοίνωσιν τῆς ἀνωτέρω ἐργασίας, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐνθερμον ὑποστήριξιν τῆς ἵπποφαγίας ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Ὑγειονομικοῦ Σώματος τῆς Ἑλλάδος.

2) Παρομοία ἐνέργεια εἰς Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, ἐν μέλος τῆς ὁποίας (ιατρὸς - ὑγιεινολόγος καὶ ἐνθερμος θιασώτης τῆς ἵπποφαγίας) ἐπροθυμοποιήθη ἤδη νὰ προβῆ εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας ἵνα εἰσαγάγῃ τὸ θέμα κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον.

3) Ἀμεσος ἐπαφὴ καὶ συνεννόησις μὲ τὴν Ἑταιρίαν Προστασίας τῶν Ζῶων πρὸς κατανόησιν τοῦ θέματος καὶ ἀποδοχὴν καὶ ὑποστήριξιν τῆς ἵπποφαγίας καὶ παρ' αὐτῆς.

4) Σχετικὴ προπαγάνδα διὰ τῶν Ἱατρικῶν Σχολῶν Πανεπιστημίων

Ἀθηνῶν καὶ Θεσ)νίκης καὶ τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης, ὡς καὶ διὰ τῶν κατὰ τόπους Ἱατρικῶν καὶ Κτηνιατρικῶν Συλλόγων τῆς Ἑλλάδος.

5) Ἀνάπτυξις τοῦ θέματος εἰς Ὑπουργοὺς Ὑγιεινῆς καὶ Προνοίας, Γεωργίας, Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Παιδείας, Συντονισμοῦ κ.λ.π. πρὸς ἐπίτευξιν υἰοθετήσεως τοῦ ζητήματος τῆς ἱπποφαγίας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, προγραμματιζούσης σχετικὴν προπαγάνδαν, ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς καὶ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν, τοὺς φιλάθλους, τὰς ἐνόπλους δυνάμεις καὶ πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

6) Προσεταιρισμὸς τοῦ Δημοσιογραφικοῦ Κόσμου καὶ ἑναρξίς ἐντατικῆς προσπαθείας πρὸς διαφώτισιν τοῦ Κοινοῦ διὰ τῶν ἡμερησίων, ἑβδομαδιαίων καὶ περιοδικῶν ἐν γένει φύλλων. Ἰδιαιτέρως πειστικὰ θὰ εἶναι ἄρθρα διαφόρων ἱατρῶν, κτηνιάτρων, καθηγητῶν, ὕγεινολόγων κ.τ.λ.

7) Ὀμιλῖαι ἀπὸ τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν.

8) Ἐπίσημα συμπόσια μὲ σχετικὰς ὀμιλίαις τῇ συμμετοχῇ καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν ἐξεχουσῶν προσωπικοτήτων πολιτικῶν, στρατιωτικῶν, ἀκαδημαϊκῶν, καθηγητῶν, διδασκάλων καὶ ἐπιστημόνων ἐν γένει, μὲ ἀποκλειστικὴν κατὰ τὸ δυνατὸν παράθεσιν παρασκευασμάτων ἐξ ἱππέου κρέατος καὶ σύγχρονον διαφήμισιν διὰ τῶν ἑφημερίδων, λῆψιν κινηματογραφικῶν ταινιῶν πρὸς προβολὴν εἰς ὅλους τοὺς κινηματογράφους καὶ ἐπιδέξιον χειρισμὸν τοῦ θέματος εἰς τὰς θεατρικὰς ἐπιθεωρήσεις, ἀποφευγομένης τῆς σατύρας.

Μὲ μίαν λέξιν σταυροφορία πρὸς δημιουργίαν θορύβου καὶ πρόκλησιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Κοινοῦ περὶ τὸ θέμα τῆς ἱπποφαγίας, μὲ τελικὸν σκοπὸν τὴν ἐπικράτησιν ἄνευ προλήψεων καὶ προκαταλήψεων.